

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Maria Grzelka (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie ze skargi L. W. o wznowienie postępowania w sprawie
z powództwa L. W.

przeciwko P. S.A. w Warszawie Regionalny Oddział Przesyłu w T.

o zakazanie ewentualnie o zobowiązanie oraz zapłatę,

zakończoną wyrokiem Sądu Apelacyjnego w R.

z dnia 1 kwietnia 2004 r., sygn. akt I ACa .../04,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 2 marca 2006 r.,

zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w R.

z dnia 5 grudnia 2005 r., sygn. akt I ACa .../05,

- 1. oddala zażalenie,**
- 2. przyznaje adwokatowi B. S. prowadzącej Kancelarię Adwokacką w R. od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w R. kwotę 1.800,- złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnoszącemu skargę o wznowienie postępowania z urzędu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w R. odrzucił skargę powoda o wznowienie postępowania w sprawie I ACa .../04 Sądu Apelacyjnego w R. uznając, że skarga nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia; w szczególności, niezadowolenie z poczynąń pełnomocnika procesowego oraz zarzuty, które były wcześniej badane w postępowaniu sądowym nie stanowią takiej podstawy.

W zażaleniu powód zarzucił, że Sąd Apelacyjny przedwcześnie odrzucił skargę bez merytorycznego jej rozpoznania i bez uzasadnienia przyczyn, dla których uznał, iż podniesione przez skarżącego zarzuty i argumenty zostały wcześniej zbadane a także, że nie zachodzi podstawa wznowienia przewidziana w art. 401 pkt 2 k.p.c. Ponadto, podniósł, że zaskarżone postanowienie narusza art. 91 pkt 1 k.p.c. przez niezawiadomienie pełnomocnika powoda ustanowionego z urzędu o toczącej się sprawie o wznowienie postępowania oraz art. 403 § 1 i 2 k.p.c. przez bezzasadne pominięcie opisanych w skardze okoliczności wskazujących na to, że przy pierwszym rozpoznaniu sprawy wyrok został oparty na dokumencie podrobionym i przerobionym jak również nieuwzględnienie nowej okoliczności, na którą nie mógł powołać się wcześniej, tj. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2005 r. II CK 594/04 rozstrzygającego pozytywnie o możliwości domagania się przez właściciela nieruchomości przesunięcia urządzeń do przesyłania ciepła, gazu, prądu elektrycznego itp.

Sąd Najwyższy uznał zażalenie za bezzasadne.

Skuteczne powołanie się w skardze o wznowienie postępowania na podstawę przewidzianą w art. 401 pkt 2 k.p.c. wymaga wskazania m.in. takich okoliczności, które przesądzają o braku należytej reprezentacji lub o pozbawieniu możliwości działania wskutek naruszenia przepisów prawa. Na tego rodzaju okoliczności skarżący się nie powoływał, przeciwnie – przyznał, że w sprawie I C .../00 Sądu Okręgowego w R. oraz przed Sądem odwoławczym był reprezentowany przez należycie umocowanego profesjonalnego pełnomocnika. Wyczerpywało to wymóg właściwej reprezentacji, a jednocześnie wykluczało

ocenę, że powód był pozbawiony możliwości obrony swoich praw. Bez znaczenia w tym zakresie było przekonanie powoda, że reprezentujący go na rozprawach bezpośrednio poprzedzających wyroki Sądu pierwszej i drugiej instancji pełnomocnicy spełniali swoją funkcję nie dość skutecznie. Na inne okoliczności, które miałyby wskazywać na pozbawienie skarżącego możliwości obrony jego praw wnoszący skargę się nie powoływał. Za taką nie mogła być uznana odmowa ze strony Sądu dopuszczenia go osobiście do głosu. Wszystko, co powód zamierzał uświadomić Sądowi, a co byłoby w sprawie istotne, mógł on przekazać za pośrednictwem swojego pełnomocnika. Możliwość obrony miał więc powód zapewnioną i wynikało to już z samych jego twierdzeń zawartych w skardze. Również co do oparcia wyroku w sprawie I C .../00 Sądu Okręgowego w R. na dokumencie „podstępnie przerobionym” z twierdzeń przytoczonych w skardze wynikało, że skarżący kwestionuje wiarygodność i moc dowodową opinii Politechniki R. z dnia 7 lipca 1999 r. oraz opinii Instytutu z K. wykorzystanych przez Sąd jako materiał dowodowy. Nie wyczerpywało to ustawowej podstawy wznowienia wymienionej w art. 403 § 1 pkt 1 k.p.c.

Z przedstawionych względów za trafne należało uznać stanowisko Sądu Apelacyjnego w zaskarżonym postanowieniu, że skarga nie została oparta na ustawowych podstawach i jako taka podlegała odrzuceniu (art. 410 § 1 k.p.c.).

Wbrew zarzutom zażalenia odrzucenie skargi nie tylko nie wymagało merytorycznego jej rozpoznania, lecz przeciwnie – powinno właśnie ograniczać się do badania formalnych przesłanek warunkujących dopuszczalność skargi o wznowienie postępowania. Również oczywiście bezzasadny był zarzut zażalenia co do naruszenia art. 91 pkt 1 k.p.c. Uprawnienie pełnomocnika procesowego ustanowionego z urzędu do występowania w imieniu mocodawcy nie ogranicza, w przypadku skargi o wznowienie postępowania, zdolności postulacyjnej samego mocodawcy, ani nie nakłada na sąd obowiązku zawiadomienia pełnomocnika o wniesieniu skargi osobiście przez mocodawcę; w żadnym też razie obowiązek taki nie wynika z art. 91 pkt 1 k.p.c. Co do okoliczności wydania przez Sąd Najwyższy wyroku w sprawie II CK 594/04, wypada jedynie stwierdzić, że oczywiście nie był to nowy fakt ani nowy środek dowodowy (art. 403 § 2 k.p.c.). Równie oczywiste w świetle art. 405 k.p.c. powinno być, że właściwym do

rozpoznania skargi o wznowienie postępowania był Sąd Apelacyjny w R. Żalący się nie zaprzeczył, iż skarga dotyczyła postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w R. z dnia 1 kwietnia 2004 r. I ACa .../04 (tak przyjął Sąd Apelacyjny w zaskarżonym postanowieniu). Ten sąd, orzekając o oddaleniu apelacji, orzekł w ten sposób merytorycznie o żądaniu powoda i był sądem orzekającym co do istoty sprawy.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).